

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 552/2025
06.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Биљане Дуњић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији 2К.бр.120/23 од 15.10.2024. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр. 37/25 од 28.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Биљане Дуњић поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији 2К.бр.120/23 од 15.10.2024. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр. 37/25 од 28.03.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији 2К.бр.120/23 од 15.10.2024. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за која је суд претходно утврдио казне затвора у трајању од по 4 месеца, те јој је изречена условна осуда и то тако што јој је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљена у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећене, а како је то ближе одређено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1.бр. 37/25 од 28.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и пресуда Основног суда у Куршумлији 2К.бр.120/23 од 15.10.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА – адвокат Биљана Дуњић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док у преосталом делу нема законом прописан садржај.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљене АА наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконити доказ означава исказ полицијског службеника ББ. Незаконитост наведеног доказа бранилац види у чињеници да се полицијски службеник изјашњавао на околност информативног разговора који је имао са оштећеном ВВ, а не на околност непосредног сазнања, виђења и опажања.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона, одбрана окривљене указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде на страни 3, став трећи дао довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Поред изнетог, бранилац окривљене као незаконит доказ означава и извештај Центра за социјални рад „Боровњак“ из Куршумлије, који је састављен на основу исказа оштећене ВВ без других прибављених доказа којима би се исказ оштећене и потврдио.

Супротно изложеним наводима, Врховни суд налази да је извештај Центра за социјални рад „Боровњак“ из Куршумлије законит доказ, а ово из следећих разлога:

Наиме, одредбом члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП прописано је да је „исправа“ сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињеница које се утврђују у поступку (члан 83. став 1. и 2. ЗКП).

Чланом 7. став 1. Закона о спречавању насиља у породици прописано је да су за спречавање насиља у породици и пружање заштите и подршке жртвама насиља у породици и жртвама кривичних дела одређених овим законом, надлежни полиција, јавна тужилаштва, судови опште надлежности и прекршајни судови, као надлежни државни органи, те центри за социјални рад, као установе.

По налажењу овога суда, извештај Центра за социјални рад „Боровњак“ из Куршумлије број 561-61-1122/2023 од 19.05.2023. године састављен је од стране овлашћене институције, водитеља случаја Марије Микић – психолога и супервизора Славице Симовић и потписан од стране истих као и од вд директора Центра, Радице Јовић Јевтић, у складу са одредбама Породичног закона и Правилника о организацији и нормативима и стандардима рада Центра за социјални рад, који сам по себи, а и по начину прибављања, није у супротности са Законом о кривичном поступку.

Имајући у виду да је извештај Центра за социјални рад „Боровњак“ из Куршумлије број 561-61-1122/2023 од 19.05.2023. године сачињен од стране стручних лица, у свему према правилима струке, те да представља исправу издату од стране надлежног државног органа у законом прописаној процедури, која у смислу члана 2. став 1. тачка 2) ЗКП подобна да се користи у кривичном поступку, то наведени доказ, супротно наводима захтева, не представља незаконит доказ, те су наводи захтева и у овом делу оцењени као неосновани.

Сходно изнетом, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења захтева, опредељује повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, наводи захтева браниоца окривљене не садрже објашњење у чему се конкретно та повреда састоји, односно не образлаже се, на који начин су нижестепени судови правноснажним пресудама учинили означену повреду закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене, у делу који се односи на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева

опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу одредбе члана 491. ЗКП и одредбе члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**